

РЕШЕНИЕ

№ 77

гр. Пазарджик , 22.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на петнадесети януари, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Стела Михайлова

като разгледа докладваното от Стела Михайлова Административно
наказателно дело № 20205220201199 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл.63 ал.1 от ЗАНН.

Постъпила е жалба от **С. С. Г.**, ЕГН *****, съд.адрес: гр.П., ул.“Т.“
№42, ет.2, кантора 9–адв.Ив.Ангелов против Електронен фиш за налагане на
глоба с.К, №1945448 на ОД на МВР гр.Пазарджик, с който за нарушение на
чл.21, ал.1 от ЗДвП на основание чл.189, ал.4 във връзка с чл.182, ал.2, т.2 от
ЗДвП е наложена **ГЛОБА** в размер на **50 лева**.

Жалбоподателят моли електронният фиш, като незаконосъобразен да
бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не се явява и не
изпраща представител. Не сочи нови доказателства.

Ответникът по жалбата ОД на МВР Пазарджик, не изпраща
представител. Депозира писмено становище, че жалбата е неоснователна и
електронният фиш следва да бъде потвърден.

Съдът като провери основателността на жалбата, прецени доводите на
страните и събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

На жалбоподателя е издаден електронен фиш, затова, че на 18.02.2018 г.

в 09:43 часа на АМ „Тракия“ км 86+400 в посока гр.София е заснет със стационарна радарна система MULTA RADAR №00209D32F68B и отчетен толеранс от минус 3% от измерената скорост да управлява МПС - „Ш.К.“ с ДК №..., със скорост 158 км/ч при разрешена скорост за АМ от 140 км/ч.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице, активнолегитимирано да инициира съдебен контрол за законосъобразност на ЕФ, но по същество **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на писмените доказателства приложени по делото.

Безспорно е, че с последните изменения на ЗДвП в чл.184, ал.4 от закона е въведен нов специален спрямо ЗАНН начин за образуване на административнонаказателното производство за установяване на административни нарушения чрез издаване на електронен фиш за налагане на глоба.

Електронният фиш съгласно чл.189, ал.8 от ЗДП подлежи на обжалване по ЗАНН, а разпоредбата на чл.189, ал.11 от закона предвижда, че влезлият в сила електронен фиш се смята за влязло в сила наказателно постановление. Следователно ел.фиш се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие, не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в [чл.189, ал.4, изр.2 от ЗДвП](#) реквизити, поради което в електронния фиш не следва да се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. /Вж. ТР №1 от 26.02.2014 г. на ВАС по т. д. №1/2013 г./.

Същите съображения важат и по отношение на датата на издаване на ел.фиш, тъй като тя не е част от задължителните реквизити определени в [чл.189, ал.4, изр.2 от ЗДвП](#).

В този смисъл съдът намира, че от формална страна ЕФ отговаря на законовите изисквания.

В конкретния случай административното наказание на жалбоподател я е наложено с електронен фиш, а не с наказателно постановление, каквато възможност е предвидена с последните изменения в ЗДвП. Доколкото обаче процедурата е значително по-олекотена от тази по ЗАНН, то законът определя точно и изчерпателно условията, при които може законосъобразно да се издаде електронен фиш.

Тези условия са лимитативно изброени в чл.189, ал.4 от ЗДвП и се заключават в установяване и заснемане на административното нарушение с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и на нарушител.

В случая нарушението е установено от стационарна радарна система за видеоконтрол "MULTA RADAR №00209D32F68B, която, представлява одобрен тип техническо средство и отговаряща на метрологичните изисквания. Последното е видно от представените удостоверение за одобрен тип техническо средство и протокол за проверка №41-ИСИ/23.03.2017 г. При този тип автоматизирано техническо средство измерването, регистрирането и записът на нарушенията се извършва от система радар-камера-компютър, без човешка намеса. Ето защо съдът намира, че процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП, техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение.

С измененията на ЗДвП, публикувани в ДВ бр.19 от 13.03.2015 г., законът беше съобразен с изложените в Тълкувателно решение №1 от 26.02.2014 г. на ВАС становища относно използването на мобилни камери за установяване на нарушенията на ограниченията на скоростта. В разпоредбата на [чл.189, ал.4 от ЗДвП](#) беше добавен терминът "автоматизирано" техническо средство, а съгласно [§ 6, т.65 от допълнителните разпоредби на ЗДвП](#) - "Автоматизирани технически средства и системи са уреди за контрол работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени

съгласно [Закона за измерванията](#), които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат:

а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес", тоест контролният орган не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола го изключва и демонтира. Именно в това се изразява поставянето на начало и край на работния процес от контролния орган.

В настоящия случай обжалваният ЕФ съдържа всички изискуеми от закона реквизити. А от събраните по делото доказателства безспорно се установява осъществен състав на нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДП, която предвижда забрана за **водача** при избиране скоростта на движение на пътно превозно средство да превишават установени стойности на скоростта, като за АМ тази стойност е 140 км/ч, а водачът се е движил със скорост 158 км/ч.

При установяване на скоростта на движение е отчетен толеранс от минус 3 % от измерената скорост, което е в рамките на техническата грешка допустима за техническото средство за измерване, поради това посочената на снимковия материал, отчетената скорост на движение на МПС от 163 км/ч, съответства на описаната в ЕФ скорост от 158 км/ч.

Не на последно място съгласно чл.7 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /дестваща към датата на извършване на нарушението/, мястото за контрол с със стационарно автоматизирано техническо средство е обозначено с пътен знак Е24 – км 86+700, поставен преди мястото за контрол във всяка посока на сработване на автоматизираните технически средства, като разположението на пътен знак Е24 е документирано със снимка и двустранен констативен протокол, представени по делото.

Освен това по делото са представени данните за извършеното

нарушение, изготвени с АТСС, под формата на снимков материал, съобразно изискванията на чл.16 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015 г.

В този случай разпоредбата на чл.188, ал.2 от ЗДП изрично предвижда, че когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство.

Видно от представената справка, в регистрационната система автомобилът е вписан, като собственост „Сожелиз-България“ ЕООД. Като ползвател е посочен „Кар 1 БГ“ ООД. От извлечението на Търговския регистър е видно, че е управител, т.е. законов представител на дружеството ползвател.

По делото не се представиха доказателства в срока по чл.189, ал.5 от ЗДвП собственикът или позвателят да е представил в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението.

Следователно правилно е ангажирана административно наказателната отговорност на жалбоподателя за извършеното нарушение, в качеството му на законово представител на ю.л., ползвател на автомобила, с който е извършено нарушението, съобразно чл.188, ал.2 от ЗДвП.

В този смисъл съдът счита, че електронен фиш, е правилен и законосъобразен и следва да бъде потвърден.

По делото е направено искане и от процесуалния представител на АНО за присъждане в полза органа на направените по делото разноски.

Съгласно чл.63, ал.5 от ЗАНН /Дв бр.94/2019 г., влязла в сила на 03.12.2019 г./ в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт.

В този ред на мисли, при този изход от делото, принципно ответната

страна – ОД на МВР Пазарджик, би имала право на разноски. Искането на Асен Сашев Гешев, в качеството му на пълномощник на директора на ОД на МВР Пазарджик, от която териториална структура е издаден фишът е направено в постъпило писмено становище по съществото на спора преди последното съдебно заседание, но същото следва да бъде отхвърлено.

Видно от представеното пълномощно пълномощникът Асен Сашев Гешев – началник сектор „ПП“ при ОД на МВР Пазарджик е лице с юридическо образование.

Несъмнено отговорността за разноски е обективна и невиновна, като на репарирание подлежат само действително направените разноски, чието присъждане законодателят е предвидил. Единственото изключение, което законодателят предвижда, е в хипотезата на [чл.78, ал.8 от ГПК](#), която гласи, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Нормата на [чл.78 ал.8 от ГПК](#) е процесуална и като такава е от публично-правен ред, визира изключение от общото правило за присъждане на разноските и според настоящия състав не следва да се тълкува разширително или да се прилага по аналогия и в хипотезите, когато страната по делото е представлявана не от юрисконсулт, а от други служители с юридическо образование по смисъла на [чл.32, т.3, пр.2 от ГПК](#).

В конкретния казус директорът на ОД на МВР Пазарджик е бил надлежно представляван в АНП по пълномощие от началника на сектор „ПП“ при същата дирекция, което в случая е допустимо по силата на чл.32, т.3, пр.2 от ГПК във връзка с чл.17 ал.3 от АПК, като пълномощникът своевременно е направил искане за присъждане на юрисконосултско възнаграждение, а изходът на спора е благоприятен за представляваната от него страна, но липсва законово основание за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, тъй като ОД на МВР Пазарджик, не е бил представлявана от юрисконсулт, каквото е изискването на [чл.78, ал. 8 от ГПК](#).

В този смисъл има достатъчно съдебна практика, а именно Решение №1739/17.02.2016 г. на ВАС по адм.д. №14713/2015 г., IV отделение, Решение №1141/03.02.2016 г. на ВАС по адм.д. №13808/2015 г., IV отделение,

Определение №47/26.01.2017 г. на Административен съд София-област по адм.д. №62/2017 г., Решение №80/08.02.2017 г. на Административен съд София-област по адм.д. №1059/2016 г., Решение №2192/17.12.2019 г. на Административен съд Бургас по адм.д. №3049/2019 г. и др.

Воден от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ за налагане на глоба с.К, №1945448 на ОД на МВР гр.Пазарджик, с който на **С. С. Г.**, ЕГН *****, съд.адрес: гр.П., ул.“Т.“ №42, ет.2, кантора 9–адв.Ив.Ангелов за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП на основание чл.189, ал.4 във връзка с чл.182, ал.2, т.2 от ЗДвП е наложена **ГЛОБА** в размер на **50 лева**.

ОТХВЪРЛЯ исканията за присъждане на разноси в полза на жалбоподателя и в полза на ОД на МВР Пазарджик.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Пазарджишкия административен съд в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____